

28. Katechizmus

360. Akou ľútosťou môžeme hodne prijať sviatosť pokánia?

Sviatosť pokánia môžeme hodne prijať dvojakou ľútosťou: dokonalou a menej dokonalou.

Aj dokonalá, aj menej dokonalá ľútosť majú **nadprirodzenú** pohnútku: urazil som Boha, spôsobil som bolesť trpiacemu Kristu Ježišovi, zaslúžil som si tresty od Boha. Ale ak ľutujeme len preto, že sme pre spáchané hriechy utrpeli hanbu pred ľuďmi, že sme si za ne zaslúžili ľudské tresty, že sme pre ne utrpeli škodu na zdraví alebo na majetku, vtedy naša ľútosť pochádza z **prirodzených** pohnútok a takáto ľútosť nestačí k tomu, aby sme dosiahli odpustenie hriechov.

361. Kedy je naša ľútosť menej dokonalá?

Naša ľútosť je menej dokonalá vtedy, keď ľutujeme len preto, lebo sme si za spáchané hriechy zaslúžili Božie tresty.

362. Kedy je naša ľútosť dokonalá?

Naša ľútosť je dokonalá vtedy, keď ľutujeme preto, lebo sme spáchanými hriechmi urazili Boha.

Ak sa chceme zbaviť smrteľných hriechov a nemáme možnosť pristúpiť k sviatosti pokánia, vzbudme si dokonalú ľútosť a hriechy nám budú odpustené. Pri najbližšej spovedi sa však musíme tieto hriechy vyspovedať.

363. Čo je silné predsavzatie?

Silné predsavzatie je pevné a úprimné rozhodnutie, že sa v budúcnosti chceme hriechov chrániť.

364. Čo si umieňujeme, keď vzbudzujeme silné predsavzatie?

Keď vzbudzujeme silné predsavzatie, umieňujeme si;

1. že smrteľný hriech v budúcnosti nespáchame
2. že sa budeme chrániť všedných hriechov viac ako doteraz
3. že sa budeme chrániť príležitostí k hriechu
4. že hriechom zavinenú škodu nahradíme alebo napravíme

a) Škoda, ktorú sme hriechom spôsobili **na majetku blížneho**, sa musí **nahradiť**. Škoda, ktorú sme hriechom spôsobili sa **cti blížneho**, sa musí **napraviť**.

b) **Hriechy nie sú odpustené** tým, čo nechcú **prestáť páchať smrteľné hriechy** alebo čo sa nechcú chrániť blízkej **príležitosti** k smrteľnému hriechu alebo čo nechcú **nahradiť a napraviť** hriechom zavinenú veľkú škodu. Keby takýmto kňaz aj dal rozhrášenie, Boh by im hriechy zadržal.

365. Čo konáme, keď sa spovedáme?

Keď sa spovedáme, skrúšene **vyznávame** svoje hriechy kňazovi, aby sme od neho dostali rozhrášenie.

366. Ako sa máme vyspovedať?

Vyspovedať sa máme: **1.** úplne, **2.** úprimne, **3.** zreteľne.

367. Kedy sa spovedáme úplne?

Úplne sa spovedáme vtedy, keď vyznávame aspoň všetky smrteľné hriechy, na ktoré sa pamätáme a udáme aj ich **počet** a podstatné **okolnosti**.

- a) Nie sme síce povinní spovedať sa všedné hriechy, ale i to sa odporúča. Kto nemá smrteľné hriechy, musí sa vyspovedať aspoň niektoré všedné hriechy, ktoré spáchal, inak by mu kňaz nemohol dať rozhrešenie.
- b) Spovedať sa musíme i z tých okolností, ktoré menia druh, alebo veľkosť hriechu.
- c) Mená spoluvinníkov pri páchaní hriechu nemáme spomínať.

368. Kedy sa spovedáme úprimne?

Úprimne sa spovedáme vtedy, keď na seba žalujeme tak, ako nás svedomie obviňuje.

- a) Smrteľný hriech nesmierne zamlčať, ani ho zmenšovať. Nesmierne seba samých očisťovať márnymi výhovorkami.
- b) Pri spovedi sa človek zmocňuje hanba nad spáchanými hriechmi. Diabol túto hanbu využíva a pokúša nás, aby sme zatajili hriechy, za ktoré sa najviac hanbíme. Toto pokušenie musíme premôcť. Nie je hanba spovedať sa hriechy, ale páchať ich. Kňaz nesmie prezradiť, čo počul pri spovedi: SPOVEDNÉ TAJOMSTVO ho viaže pod ťažkým hriechom. Je omnoho ľahšie vyznať sa kňazovi, ako znášať nepokoj svedomia a zomrieť v hriechoch.

369. Čo máme činiť, ak sme zabudli niečo vo spovedi vyznať?

Ak sme zabudli niečo vo spovedi vyznať, musíme to povedať pri najbližšej spovedi.

- a) Ak sme niečo zabudli pri spovedi povedať, spoveď preto nie je neplatná. Iné je zabudnúť a iné je zatajiť.
- b) Ak nám zabudnutý hriech nepríde na rozum do najbližšej spovedi, vyspovedáme sa ho pri tej spovedi, pri ktorej nám príde na myseľ.

370. Čo máme činiť, ak sme v spovedi smrteľný hriech zatajili?

Ak sme v spovedi smrteľný hriech zatajili, musíme sa to pri najbližšej spovedi vyspovedať a zopakovať celú neplatnú spoveď.

- a) Kto pri spovedi úmyselne zatají smrteľný hriech, pácha svätokrádež. Svätokrádež je smrteľný hriech. Kto sa spovedá svätokrádežne, nielen že nemá odpustené hriechy, ale pácha nový smrteľný hriech.
- b) Kto vykonal viac svätokrádežných spovedí, musí pri najbližšej spovedi zopakovať aj tie hriechy, ktoré sa v svätokrádežných spovediach vyspovedal, lebo mu neboli odpustené.

371. Ako menujeme spoveď, v ktorej opakujeme predošlé spovede?

Spoveď, v ktorej opakujeme predošlé spovede, menujeme generálnou alebo všeobecnou spoveďou.

- a) Generálnu alebo všeobecnú spoveď môže vykonať aj ten, kto sa vždy vyspovedal dobre. Takáto spoveď sa odporúča pred vstupom do stavu manželského. Pri príležitosti misii, v ťažkej chorobe ap.. Keď nám spovedník neodporúča vykonať generálnu spoveď, máme ho poslúchnuť.
- b) Na začiatku generálnej spovede povieme spovedníkovi, prečo chceme takúto spoveď vykonať: či z nutnosti alebo len dobrovoľne. Kto koná generálnu spoveď z nutnosti t. j. kto ju koná preto, lebo jeho predošlé spovede boli neplatné, musí povedať i to, koľko svätokrádežných spovedí vykonal a koľkokrát pristúpil k prijímaniu svätokrádežne; potom povie hriechy, ktoré spáchal od poslednej spovedi; nakoniec sa vyspovedá hriechy, ktoré zatajil a aj tie, ktoré sa spovedal v predošliých neplatných spovediach.

372. Kedy sa spovedáme zreteľne?

Zreteľne sa spovedáme vtedy, keď hovoríme tak, aby nás mohol spovedník dobre rozumieť.